

Прафесійна, аператыўна, па-добраму

(Заканчэнне.)

Пачатак на 1-й стар.

Яшчэ ў канцы лютага па вуліцы Маякоўскага, 6 у абласным цэнтры адкрылася гарадская служба «адно акно». Тут аб'ядналіся адразу тры службы пад адпаведнай назвай — Брэсцкага гарвыканкама, а таксама Маскоўскай і Ленінскай адміністрацый. Наведвальнікаў прымаюць па адміністрацыйных працэдурах незалежна ад таго, у якім раёне яны хочуць іх ажыццявіць. Зручнасць заключаецца ў тым, што па некалькіх адміністрацыйных працэдурах цяпер можна звяртацца ў адно месца. Раней бывалі выпадкі, калі чалавеку даводзілася ісці ў гарвыканкам і раённую адміністрацыю — пытанне адносілася да кампетэнцыі розных дзяржаўных органаў. Цяпер неабходнасць перамяшчэння адпала.

Паводле інфармацыі начальніка службы Веры Бухта, адначасова яны прымаюць да 20 чалавек, для зручнасці зроблена электронная чарга. У будынку створана безбар'ернае асяроддзе, устаноўлены інтэрактыўны стэнд для інфармавання наведвальнікаў. Грамадзяне могуць чакаць сваю чаргу на зручных канапах, за столікам ёсць магчымасць аформіць патрэбны дакумент. Паклапаціліся і аб малых наведвальніках, якія прыходзяць разам з бацькамі. Для іх уладкаваны дзіцячы куток. Акрамя таго, зона чакання крыху аддзелена ад

зоны прыёму, каб было камфортна і супрацоўнікам, і грамадзянам.

Часцей за ўсё людзі звяртаюцца па пытаннях жыллёвай палітыкі: пастаноўка на ўлік тых, хто мае патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў, арэнднае жыллё, выдача даведак аб стане на ўліку тых, хто мае патрэбу. Людзі ідуць па дазвол на ўстаноўку кандыцыянераў на шматкватэрных жылых дамах, паставіць дзяцей у чаргу на атрыманне месца ў садку, па атрыманне дазволу на будаўніцтва індывідуальных жылых дамоў і ўвод іх у эксплуатацыю. Суб'екты гаспадарання звяртаюцца па пытаннях архітэктуры і будаўніцтва, гандлю і грамадскага харчавання.

Яшчэ падчас адкрыцця семінара адзначалі, што практыка канцэнтрацыі службы «адно акно» ў краіне першая. За дзень суды прыходзіць да 500 чалавек. Падчас семінара старшыня Брэсцкага гарвыканкама Сяргей ЛАБАДЗІНСкі паведаміў, што будынак для службы падбіралі з улікам лагістыкі.

— У цэнтры Брэста было памяшканне, якое трэба было прыцягнуць у гаспадарчы зварот. На ім і спынілі свой выбар найперш таму, што размешчана яно ў самым цэнтры горада. І ўжо цяпер можам канстатаваць, што аб'яднанне некалькіх службаў дало станоўчы эффект у справе прасоўвання электроннага дакументаабароту, магчымасці вырашэння шэрагу пытанняў у адным

месцы. Цяпер не трэба хадзіць па розных інстанцыях. Мы назіраем дакладную адладжаную работу спецыялістаў. Былі дні, калі службу наведвалі 700—800 чалавек за дзень. Але работнікі справіліся і з такім наплывам. Наяўны штат супрацоўнікаў аптымальны. Работа з насельніцтвам — адна з асноўных на сёння. Ад спецыялістаў патрабуецца кампетэннасць, прыстойнасць, уважлівасць, каб выслухаць кожнага чалавека і аператыўна вырашыць яго праблему, — падсумаваў кіраўнік горада.

Пра важнасць службы ў справе дзяржаўнай і грамадскай бяспекі падрабязна гаварыў Сяргей ХАМЕНКА, які падчас правядзення

семінара займаў пасаду міністра юстыцыі, а цяпер абраны намеснікам Старшыні Савета Рэспублікі. Сваю думку Сяргей Мікалаевіч падмацаваў прыкладам: «Нейкі ўмоўны грамадзянін звярнуўся ў службу «адно акно». Яго ўважліва выслухалі, аператыўна вырашылі пытанне. Ён выходзіць з будынка з добрым настроем, ідзе дадому, дзеліцца гэтым настроем з жонкай, іншымі сямейнікамі, расказвае пра свой вопыт наведвання службы калегам на рабоце, таварышам па рыбалцы, суседзям па кватэры і гаражы. Ад названых людзей інфармацыя ідзе далей. Пры іншым раскладзе негатыўная ацэнка і адпаведны

настрой таксама распаўсюджаюцца вельмі хутка. У кожнага патэнцыяльнага наведвальніка ёсць сваякі і знаёмыя. Такім чынам ствараецца недавер, які з'яўляецца складнікам сацыяльнай напружанасці. Такого ні ў якім разе нельга дапускаць».

Падкрэслівалася таксама, што для супрацоўніка названай службы недапушчальнай з'яўляецца парада тыпу: «Прайдзіце на трэці паверх у кабінет нумар...» Чалавек звярнуўся да спецыяліста і павінен атрымаць адказ на месцы.

Начальнік галоўнага ўпраўлення абавязковай юрыдычнай экспертызы нарматыўных прававых актаў Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Беларусь Вялянціна ЯКІМОВІЧ сказала, што семінар у Брэсце стаў добрай пляцоўкай для абмену вопытам работы службаў «адно акно»: «Мы ўбачылі, што асноўныя падыходы ў рабоце з насельніцтвам — гэта аператыўнасць, якасць і камфорт грамадзян пры атрыманні паслуг, у тым ліку пры ажыццяўленні адміністрацыйных працэдур. Апошняе вельмі важна, супрацоўнік службы знаходзіцца на перадавой узаемадзеяння з грамадзянамі».

На семінары таксама абмеркавалі актуальныя карэкціроўкі заканадаўства і практычныя аспекты работы.

Святлана ЯСКЕВІЧ.
Фота ZARYA.BY

Падзея

«Буйніцкае поле» — на дзве краіны

У Саюзнай дзяржаве з'явілася новая літаратурная прэмія

У Маскве на пляцоўцы Нацыянальнага павільёна Рэспублікі Беларусь на ВДНГ прайшлі Дні Магілёўскай вобласці. Яны падсумавалі тую грандыёзную работу, якая праводзіцца магіляўчанамі ў сферы інтэграцыйных стасункаў літаральна з усімі рэгіёнамі Расійскай Федэрацыі.

У выступленні кіраўніка вобласці Анатоля Ісачанкі, і ганаровых гасцей урачыстага адкрыцця Дзён — Надзвычайнага і Паўнамоцнага Пасла Рэспублікі Беларусь у Расійскай Федэрацыі Дзмітрыя Крутога, Дзяржаўнага сакратара Саюзнай дзяржавы Беларусі і Расіі Дзмітрыя Мезенцава — гучалі лічбы, называліся ўражлівыя прыклады літаральна ва ўсіх сферах жыццядзейнасці. Дасягненні сталі магчымымі і дзякуючы высокім урадавым рашэнням, пазіцыі нацыянальных лідараў нашых дзяржаў — Прэзідэнта Беларусі Аляксандра Лукашэнкі і Прэзідэнта Расіі Уладзіміра Пуціна. Прыемна было слухаць і выступленне кіраўнікоў маладзёжных арганізацый Магілёўшчыны і цэлага шэрагу рэгіёнаў Расійскай Федэрацыі, якія паяднаны з магіляўскімі сябрамі ў правядзенні мерапрыемстваў па захаванні гістарычнай памяці, у сукольнай рабоце беларускай і расійскай моладзі, студэнцтва па ўмацаванні духоўнасці нашай агульнай прасторы.

Асобнай падзеяй, якая стала выразнай праявай адзінства беларускай і расійскай культуры, літаратуры, правай агульнай ініцыятыў у захаванні і развіцці трады-

цый агульнай літаратурнай прасторы, можна лічыць і падпісанне Палажэння аб беларуска-расійскай літаратурнай прэміі «Буйніцкае поле». Ініцыятыва невыпадковая. Яна нарадзілася летась, калі ў Магілёве праводзілася міжнародная навукова-практычная канферэнцыя па героіка-патрыятычным выхаванні «Гэта трэба — не

мёртвым! Гэта трэба — жывым: Буйніцкае поле — поле памяці». Выступаючы на канферэнцыі, шырокі ўдзел у якой прымалі і пісьменнікі з Расіі — старшыня агульнарасійскай грамадскай арганізацыі «Саюз пісьменнікаў Расіі» Мікалай Іваноў, дэлегацыі пісьменнікаў з Бранска і Смаленска, — старшыня Магілёўскага аблвыканкама Анатоль Ісачанка заўважыў: «...Менавіта тут у 1941 годзе ішлі цяжкія абарончыя баі, і праціўнік атрымаў годны адпор. 23 дні ў адным аcope змагаліся нашы з вамі землякі, ураджэнцы Магілёўскай, Смаленскай, Рязанскай, Тульскай, Маскоўскай абласцей. Буйніцкае поле — сімвал агульнай памяці. Наш гістарычны гонар, і боль за загінулых салдат, салдат-вызваліцеляў, якія

выратавалі ўвесь свет ад фашызму. Гэта месца гераічнага подзвігу савецкага народа, якое па праве стаіць у адным шэрагу з Кулікоўскай, Барадзінскай, Прохараўскай бітвамі і бітвай пад Ржэвам... І гэта святы абавязак кожнага з нас: зрабіць усё магчымае, каб увекавечыць памяць пра подзвіг нашых брацкіх народаў».

Якраз тады, на пачатку 2023 года, на канферэнцыі ў Магілёве кіраўнік расійскай пісьменніцкай арганізацыі Мікалай Іваноў і выступіў з ініцыятывай заснаваць літаратурную прэмію «Буйніцкае поле»... «У нас, у Расіі, ёсць прэміі, прысвечаныя знакамітым адрасам гістарычнай памяці, — Кулікову полю, Барадзінскаму полю, Прохараўскаму полю, — зазначыў Мікалай Фёдаравіч. — Дарчы, шмат хто з беларускіх літаратараў стаў лаўрэатам прэміі «Прохараўскае поле». Сярод іх — і пісьменнік-франтавік, беларускі партызан Аляксандр Савіцкі... Чаму б нам не заснаваць супольную беларуска-расійскую літаратурную прэмію «Буйніцкае поле»?» Ініцыятыву падтрымаў і Анатоль Ісачанка. На канферэн-

цыі, у яе кулуарах шмат гаварылася пра Канстанціна Сіманава, выключную ролю вялікага рускага і савецкага пісьменніка, чый прах развее над Буйніцкім полем, у стварэнні мастацкага, дакументальнага партрэта баёў на подступах да Магілёва ў 1941 годзе... Невыпадкова добрай традыцыяй на працягу многіх гадоў з'яўляецца правядзенне ў Магілёве дзён «Сіманаўскіх чытанняў»...

Прайшоў год — і ў Маскве адбылося падпісанне Палажэння аб літаратурнай прэміі «Буйніцкае поле», заснавальнікамі якой з'яўляюцца Магілёўскі абласны выканаўчы камітэт, грамадскае аб'яднанне «Саюз пісьменнікаў Беларусі», агульнарасійская грамадская арганізацыя «Саюз пісьменнікаў Расіі». Свае подпісы паставілі старшыня СП Беларусі Аляксандр Карлюкевіч і старшыня СП Расіі Мікалай Іваноў.

Ідэя заснавання новай прэміі заключаецца ў падтрымцы сучаснага літаратурнага працэсу ў Саюзнай дзяржаве і заахвочвання таленавітых аўтараў, якія развіваюць найлепшыя традыцыі паэзіі, прозы і драматургіі, ствараюць творы высокага грамадзянскага гучання. Асноўнымі патрабаваннямі да намінантаў з'яўляюцца бясспрэчны мастацкія вартасці твораў, мастацтва і актуальнасць праблематыкі, глыбіня асэнсавання значных для сучаснага грамадства пытанняў. Прэмія будзе прысуджацца штогод у рамках міжнароднай канферэнцыі «Гэта трэба — не мёртвым! Гэта трэба —

жывым: Буйніцкае поле — поле памяці».

...Магілёўшчына ва ўсе пасляваенныя дзесяцігоддзі падтрымлівала героіка-патрыятычную, ваенную тэму ў беларускай літаратуры. Гэта навідавоку. Яркі прыклад — творчасць паэта Аляксея Пысіна (1920—1981). Гэта ён, «салдат і сейбіт», пісаў пра сябе: «Удалося і мяне жалець // Мігам надзяліць ненажывым. // З той мяжы няблізкай я належу // У пэўнай меры — не адным жывым...» Так у вершы «Цёзкі, сваякі...», як засведчыла беларуская крытыка, «Аляксей Пысін акрэсліў адзін з асноўных маральна-этычных крытэрыяў — памяць «пабрацімства мёртвых і жывых»... Гэтыя неўміручыя радкі таксама належаць Пысіну: «Палім мы маршанскую махорку, // Бачым мы Дняпроўскую граду. // Будзе сёння бой. На тым узгорку // Можа, я таксама ўпаду». І яшчэ — ад Пысіна, з яго «Балады Буйніцкага поля», як заахвочвае нас, жывым: «За полем поле, як за словам слова // У свеце аб свяшчэнным, дарагім. // Ёсць Барадзінскае, ёсць Кулікова, // І — гэтае, вядомае не ўсім. // О, поле бою, Буйніцкае поле, // Дарога, дрэўцы, ўскрайчык травяны, // З трывогаю, з сваім глыбінным болям // Ты ўсё яшчэ вяртаешся з вайны. // <...> Даўно пярэдні край жыва не дзеліць, // Ды бой жыве, стралковы полк жыве. // Варожых танкаў колькі. // Трыццаць дзевяць // Старчма гараць на горасным жніве. // Знікаюць дрэвы, плушкі палявыя, // Дняпром сплывае плач маладзіка. // «Мы будзем тут стаяць,

пакуль жывыя», — // Скажы Куцэпаў, камандзір палка. <...> О, поле бою, Буйніцкае поле, // Вяскою, летам, восенню сырой // Выносіш ты ў разгорнутым прыполе // Мінулае — з каменнем і жарствой. // Перад дарогаю пад гул матораў // Скаціўся з поля камень, а на ім // Той самы подпіс — франтавы аўтограф // Палку Куцэпава і нам, жывым. // Спыніцеся, мой боль, мой смутак, — пастаім».

І сёння ў пісьменніцкай кагорце Магілёўшчыны — руплівыя захавальнікі памяці пра Вялікую Айчынную: паэт Аляксандр Казека, публіцыст Мікалай Барысенка, публіцыст, краязнавец Віктар Арцём'еў, паэт Уладзімір Ясеў... Дзякуючы іх літаратурнай, грамадскай руплівасці Буйніцкае поле і надалей застаецца мастацкім сімвалам вечнай гераічнай памяці...

А заснаванне літаратурнай прэміі «Буйніцкае поле» — гэта яшчэ і напамін пра іншыя памятнаы мясціны Вялікай Айчынай вайны на тэрыторыі Беларусі; падказка, што следам варты заснаваць, напрыклад, і міжнародную літаратурную прэмію «Брэсцкая крэпасць». Будзем спадзявацца, што прыклад магіляўчан падштурхне да гэтага і берацейскіх літаратараў... Памяць пра нашых прашчараў, якія гераічна адстойвалі і нашу свабоду ад фашысцкай няволі, ад генацыду, — аснова духоўнага сталення грамадства і ў наступныя часіны. Забывацтва на гэта мы не маем права!..

Кастусь ЛАДУЦКА.